

Doc 5908

תל אביב 25.6.64

דישום מזכרון של שיחה טלפונית ביני וביני חיים בן דוד, אשר נחקיימה מביתי
זמן קצר לפני שובו של פנחס לבון מציריך.
אני: חיים, אני רוצה להפגש אתך בענין דחוף. מתי זה אפשרי?
חיים: אני אפילו יודע באיזה ענין, אבל מה הדחיפות?
אני: הבט הענין בוער, אני מרגיש סערה בצבור מחקרבת. יש כבר סימנים.
חיים: אתה מפריז, מטפלים בענין.

אני: תראה חיים, שמעתי מפי שר בממשלת ישראל את הסיפור על פסק דין בבית משפט
מחוזי בירושלים, כי "בית המשפט נשתכנע מקימנות עידותיו של הנאשם שקצין, אשר
עמד...". אני אינני מוכן להמשיך בשיחה טלפונית. זה הומר נפץ.
חיים: מה הפחד הזה. אינני רואה כל סיבה. הענינים בטפול.

אני: מדוע אינך מבין? השר שאח שמו אינני יכול למסור אינו כלל מידידי ואם הוא
ספר לי, הרי לבטח ידידיו, ויחכן הם רבים, שמעו כבר על כל הענין. וזאת אומרת
שמספר יודעי פסק הדין בירושלים הוא גדול ויגדל מהר. עליכם לפעול מהר, בכדי
למנוע סערה. קשה לי להבין שאינכם תופסים את הענין.

חיים: ושוב הגזמה מצדך. אני טפלהי בענין כפי שצריך. נסעתי להוץ לארץ בקשר עם
החומר שהגיש פנחס והגשתי כבר את הדו"ח. אני וודאתי על פי 4 (?) עידויות
את ההומר הזה. אמנם אינני משפטן, אבל לפי כל הנחונים שאספתי אשרתי את העידות
של הקצין לשעבר, אשר הובאה ע"י פנחס. ועכשיו מטפלים בכל הענינים. ולכן אינני
מבין כלל את התרגשותך.

אני: האם זה חומר הנוגע לאותה הבעיה של בית הדין בירושלים?
חיים: כמובן, זה חומר של (וכאן הזכיר חיים שם שלא שמעתי היטב א.ש.)
ואני אומר לך שדין וחשבון שלי על החומר נמצא בטפול. ואל דאגה!
אני: בכל זאת אינני שקט ואני מקוה שבכל זאת תאמין בניחושי שמדובר בענין
מסוכן שהציבור יהיה לו רגיש מאוד ואם יגיע אליו מי יודע מה יקרה. צריך לגמור
את הענין מהר, כמו שהמצאים של בית המשפט, וכפי שאתה אומר, גם מצאים של הדו"ח
שלך, מחייבים.

חיים: יהיה בסדר. מה שלום המשפחה? איפה אחם בראש השנה? אני נוסע למעלה החמשה.

מין 5/22/64

אברהם שטרנברג
ארכיון אישי
פנחס לבון

(א) חיוס תן-שלי
מגעו
E-P-6

(איש ג'ינרני לוינג)